

מונולוג עם ג'קי לוי

קה. אין מזגנים בבתיהספר, וזה ישוב נורא חם בקיץ!
● בריאות. תחלופת הרופאים היא בתדירות כליכך גבוהה, שרובם לא מכירים בכלל את הפציינטים. אין אף רופא מקומי אחד ביישוב! רופאי המישיפה הם גם רופאיילדים. צריכים לראות את התורים הארוכים לרופ" אייעור, רופאינשים.
 איזה תכונות חייבות להימצא בפר" ליטיקאי? כיום קשה לומר: אדם ישר... זה פשוט לא מצלצל. אדם שרץ לפולר" סיקה חייב להיות בנוי לביקורת, להש-

מעצים. הוא עמד בחורשה. זה היה מקוםמיפגש, מועדון שכונתי. הכל היה יוזמה שלנו, של הילדים.
 אני זוכר איזה קרבות התנהלו אז בין השכונות.
 סרטים? בטח, היינו עושים סרטים לבר מקרטון... היינו מסובכים סרט, כשנר היה דלוק מאחור, וכך היינו רואים תמונות.
 הייתי תלמיד ככה, כמו כולם. במבט לאחור, אני מבין שיכולתי למצות את עצמי הרבה יותר, אילו הייתי משקיע, מתאמץ. תמיד נזכרים באיחור.

ולדתי לפני 28 שנים בבית-שאן.
 אני הבן השני בבית. יש לי אחות גדולה יותר.
 זיכרוןילדות חזק? תקופת הקטיור שות: תלמידה מהכיתה שלי נהרגה בכיתה ג' מקטיושה.
 זה היה מול עיני. הייתי נוכח. זה קרה כמה דקות לפני 8 בבוקר. היינו בדרך לביתהספר. הלכנו אולי מרחק של 20 מטרים ממנה. הקטיושה נפלה, והיא קיבלה רסיס בראש. כמה ילדים נפצעו. היא נהרגה. אני זוכר את זה חזק.

"אני הילד של אבא!"

שיקול מיפלגתי. לכן החלטתי מראש לרוץ ברשימה עצמאית. בבחירות לכנסת עברתי בכל הכוח למען הליכוד. כבר כשהייתי ב-

מצות. חייבת להיות לו גישה לאנשים, חייב להיות לו ביטחון עצמי. כשהוא לוקח על עצמו נושא — הוא חייב ללכת עימו עד הסוף. זה חוזר שוב

רות, שומרים שבת — לא מעשנים, לא נוסעים, לא מטלפנים.
 כל השרים יודעים שאסור לטלפן אל אבא בשבת, אסור לבוא לבקר. לא היינו מקשיבים להרשות בשבת, לא כלום. היינו מנותקים מהכל. רק כמוצאיישבת היה מתחיל הבלגאן. זה מה שהיה נותן לאבא את הכוח לכל השבוע — השבת, יום כשבוע כלי פוליטיקה!
 התחתנתי ב'1985. מאז אני כבר אבא לשתי תאומות ובת.

דח: "אני יתר דחי אבא!"

ה בית של ההורים מסורתי: כל השישישבת היינו הולכים לבית-כנסת, מתפללים ביחד, שומרים כש-

לא הייתי אומר שהיתה לי ילדות עניה בבית-שאן. היינו רווקא מאוד פעילים פה. הייתי ילד שובב מאוד. תמיד אהבתי להיות במרכזהענ" יינים. הילדות שלי היתה שונה מילדות בעיר. זאת היתה ילדות של יותר מנהיגות. היינו מקימים, למשל, "מח" נה" — זה היה בית שכנינו בעצמנו

לא לאכזב את אבא!

זה מתחיל בצורה שבה הם מבטאים את השם — יש ביניהם המכנים אותו "אבא", ויש הנוקבים בשם הפרטי.

ערב רב כליכך של רגשות: יראה והערצה עד כדי התבטלות. אחריות כבדה מנשוא, ממוססת ממש. התמודדות סמויה עם הידיעה, שהחדרה בהם מגיל רך, שתמידתמיד ישו אותם לאבוביהם, אך אין להם כל סיכוי להיות נמילים כמותם, מעצם העובדה שהם "בנים של".

משחר ילדותם הם מעוררים קינאה. נראה כי דרכם, עד אחרית החיים, סלולה, ואילו הם מרגישים אחרת. קצריהרוח ימשכו בכתף ויאמרו: "מתוסבבים!"

ג'קי לוי נשמע בטלפון כאיש קליל, נחמד ואופטימי. כך הוא נשמע עד שהתחיל (ביזמות!) להסתבך בטלפון בנושאהנושאים: הבן של אבא.

לוי המתמודד על ראשות עיריית בית-שאן, הוא — מה לעשות — ה"בן של" דויד לוי, וכבר דרך שפופרתהטלפון הוא נשמע מתנצל ומתפתל, מגיע, חושש, כורע תחת המעמסה היומיומית של להיות הבן הבכור (יש לו אחות בכירה יותר) של דויד לוי, ועוד בבית-שאן. הוא הזהיר מראש שאינו משתגע לפתח את הנושא הזה. אבל הוא לא ניסה לסגת ממנו. הוא נגרר בכיוון זה בהשלמה גמורה, והמילה "אבא" שבה וחזרה במהלך השיחה, גם כשניסיתי באמת ובתמים להפריד בין ג'קי, הפוליטיקאי המתחיל, ובין אביו, סגן ראש-הממשלה.

ג'קי הוא בחור מקסים. שלא כאביו, הבומבסטיט ממנו והלאה, והיומרות שלו אינן חורגות מאלה של כל פוליטיקאי בתחילת-דרכו. זאת, כמובן, מבלי להתייחס ליומרת-היומרות שלא הוזכרה בשיחה, אך שריחמה מעליה: לא לאכזב את אבא!

מעמיהם הגיע ג'קי לוי לכותרות, ביחד עם עיר-מולדתו, בית-שאן:

● בפעם הראשונה: כשהתנהלה נגדו — נגד הבן של דויד לוי! — חקירה מישטרית, שנגעה לעבודתו כעוזרו של דוד פוגל, ראש-מועצת רמת-ישי.

● בפעם השנייה: כשהתנהלו דיונים אם יש להדיחו מחרות — את הבן של דויד לוי! — מפני שהחליט להתמודד בבחירות המוני-ציפוליות בבית-שאן בראש רשימה עצמאית, למרות מורת-הרוח שעורר צעד זה בקרב גורמים בחרות.

ג'קי הצליח ללג מעל שתי משוכות אלה בקלילות יחסית. הנשמות הטובות הנידו ראש ואמרו בהבנה: נו, בוודאי, לולא היה הבן של לוי...

אבל ג'קי בן ה-28 מכוון כולו למטרה: הוא רץ נגד השעון ומנסה לקנות כמה שיותר תומכים עד שעת-האמס (ה-28 בפברואר, יום הבחירות המוניציפוליות). מפזר חיוכים, משרה אופטימיות, מלא כוונות טובות, סוחף את האנשים מסביבו, מראה ניצנים של כושר-מנהיגות. פוליטיקאי מבטן ומלידה. כמובן, לולא היה הבן של דויד לוי...

בית-ספר תיכון, הייתי יושבראש סניףהצעירים של חרות. אני חבר מרכזחרות מאז הוועידה האחרונה.

המטרה של רשימה מקומית היא בבחירת הצוות הטוב ביותר שיכולנו למצוא להרכבת רשימה. רובם אהודים בעיר, טובת העיר לנגד עיניהם.

רוכנו ליכודניקים, ברור. צפיתי שיהיו בעיות בתנועה, אבל לא האמנתי לרגע שיורקו אותנו מחרות, ועובדה היא שצדקתי. ישבתי מול הוועדה המר ניציפולית העליונה של חרות, ושיכ נעתי אותם בצירקת.

למישחקהזמן של אבא: אם אתה טוב — הזמן יוכיח זאת, תתקדם, כן, הטור בים מנצחים...

ההשמצות עלי? נו, כשבחור צעיר מצליח — זה מנקרעינינים. היתה עלי חקירתמישטרה, כשעברתי ברמת-ישי. טענו נגדי כאלו עברתי כשתי עבודות, וקיבלתי דבר במירמה. נח"קרתי במישטרה. זה היה נורא לאנעים. בסוף — לא רק שהתיק נגדי נסגר, אלא שקיבלתי התנצלות של שר-המישטרה ומהמפכ"ל. אני שמח מאוד שהיתה חקירה. כן, כן, יצאתי מכל זה מחזוק.

בחדרהעבודה, ליד הבאבאיסאלי. נחקרתי במישטרה. זה היה נורא לאנעים!